

คำวินิจฉัย (พัตวา) จุฬาราชมนตรี ที่ 15/2557

เรื่อง การใช้น้ำยาบ้วนปาก

คำถาม : การใช้น้ำยาบ้วนปาก (Mouthwash) การกลั้วคอ (Gargling) การใช้สเปรย์ (Sprays) ฉีดภายในปากและการพ่นยา (Nebulization) หรือการสูดยาเข้าปอด (Inhalation) ทำให้เสียการถือศีลอดหรือไม่?

คำวินิจฉัย

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحابه أجمعين ... وبعد :

การใช้น้ำยาบ้วนปาก การกลั้วคอและการใช้สเปรย์ฉีดภายในปาก โดยไม่มีการกลั้วลำเข้าสู่เขตภายในที่เลยจากลำคอ ไม่ทำให้เสียการถือศีลอด แต่ถือเป็นสิ่งมักรูห์ ในกรณีที่ไม่มีความจำเป็น และผู้ที่ใช้น้ำยาบ้วนปากหรือใช้สเปรย์ฉีดภายในปากจะต้องไม่กลืนน้ำยาหรือน้ำลายที่มีสิ่งเจือปนจากน้ำยาเข้าสู่ลำคอ โดยจะต้องกลั้วปากด้วยน้ำสะอาดและคายหรือบ้วนทิ้ง จนมั่นใจว่าน้ำลายนั้นสะอาดจากสิ่งเจือปนแล้ว ส่วนกรณีที่มีน้ำลายนั้นสะอาดภายหลังการกลั้วปากและบ้วนทิ้งแล้ว แต่ยังคงมีกลิ่นของน้ำยาบ้วนปากหรือรสชาติเหลืออยู่ภายในช่องปากก็ถือว่าไม่มีผลในการทำให้เสียการถือศีลอดแต่อย่างใด ⁽¹⁾

ส่วนกรณีของการพ่นยาหรือการสูดยาเข้าปอดนั้นให้พิจารณาว่าหากยาที่ใช้พ่นเข้าสู่ปอดผ่านทางปากและจมูกมีลักษณะเป็นไอหรือควันหรือฝุ่นผงของยาที่ใช้พ่นมีส่วนผสมของแป้งผสมอยู่ถึงแม้จะมีปริมาณน้อยมากก็ตาม ถือว่าทำให้เสียการถือศีลอดตามทัศนะของปวงปราชญ์ ⁽²⁾ แต่ถ้าหากยาที่ใช้พ่นเข้าสู่ปอดไม่ได้มีลักษณะดังกล่าว เช่น เป็นเพียงการระเหยจากปฏิกิริยาทางเคมีที่มีลักษณะเหมือนไอน้ำที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า เป็นต้น กรณีนี้อนุโลมให้ใช้ได้ตามความจำเป็นของอาการ แต่สมควรหลีกเลี่ยงจะดีกว่า กระนั้นหากมีความจำเป็นในขั้นฉุกเฉิน เช่นมีการหอบอย่าง

(1) อัล-ฟิกฮุลอิสลามีย์ ว่า อะดิลละตุฮฺ: ดร.วะฮ์บะฮ์ อัซ-ซุฮัยลีย์ : 2/664, 665, 670, 675, พะตาวา มุอาคิเราะฮ์; ดร.วะฮ์บะฮ์ อัซ-ซุฮัยลีย์ : หน้า 34

(2) อัล-ฟิกฮุลอิสลามีย์ ว่า อะดิลละตุฮฺ: ดร.วะฮ์บะฮ์ อัซ-ซุฮัยลีย์ : 2/657, 660, 665, 670

รุนแรง เป็นต้น การพ่นยาดังกล่าวก็ไม่ทำให้เสียการถือศีลอด ทั้งนี้ ตามทัศนะของนักวิชาการที่พิจารณาว่าตัวยาที่มีลักษณะดังกล่าว มิใช่อาหารหรือเครื่องดื่ม มิใช่วัตถุที่ทำให้อ้อมและไม่ได้เข้าสู่ช่องทางเดินอาหาร แต่เข้าสู่ปอดโดยตรง และมีไซ้เข้าสู่ส่วนภายในของสมอง

والله اعلم بالصواب

อาซิส พิทักษ์คุมพล

จุฬาราชมนตรี

